

Tisztelt Tagtársaink!

Az Eiffel Műhelyházban 27-én (hétfőn) tartott főigazgatói fórumon ketten szóltak, a többiek hallgattak.

Nem mondták el, de a számos, munkaviszonyból fakadó gondokon túl a vezetői szolidaritás hiánya is bántja őket. Az, hogy most bezzeg szükségét érezve el tudott hozzájuk érkezni - a kevésbé sikeresnek ígérkező - Vastaps fantázia nevű operaházi konzultációt is tartó főigazgató, nem úgy, mint mikor legutóbb kinevezték. Akkor számukra kötelező megjelenést előírva, létszám ellenőrzéssel egybekötött úgymond "társulati ülésen" mutatta meg főigazgatói fenségét.

Ha nem is mondják, azért persze mindenki általában sejtí mikor használják ki, és kényszerítik őket arra, hogy túrják szomorú sorsukat.

Miközben mások - bőséggel látni példát - köszönik a kérdést a brüsszeli szankciók, és a háborús infláció ellenére jól elvannak, és szabad szemmel láthatóan örömdetesen gyarapodnak, a társadalom, egyre inkább áron alul fizetett munkája által termelt értékek hozadékából.

A hovatovább paradicsomi állapotokról értekező szuggesztív előadás során sajnos elhangzott a főnöki elvárás: munkatársaikat bírják arra, hogy álljanak el a követeléseik érvényesítése előtt. A megfelelő módszerre vonatkozó tanácsadás elmaradt.

A kínos tartalommal bíró felhívás lényege a következő:

A vezető munkavállaló, a munkáltatói jogkörénél fogva erőteljes befolyása alatt álló munkavállalói csoportot - rosszabb sorsuk eljövételével riogatva - a szolidaritás megtagadására biztasson. Egy jelen nem lévő másik munkavállalói csoportot pedig tántorítsanak el egy olyan követelés teljesítésének jogszerű módon történő kikényszerítésétől, amely a teljesülés esetén a jelen lévő csoport számára a jelen nem lévő csoporttal azonos kedvező eredményt hoz.

De miért is?

Azért, mert még tudnak vásárolni a silány minőségű élelemből, az olcsó kínai ruhákból, találnak krajcárokat a fiókok mélyén a gyerek taníttatására. Azért, mert bár szeptemberben az intenzív tárgyalások bevezetésében állapotdunk meg, továbbra is a heti egy alkalommal - immel-ámmal - megtartott - tárgyalások eddig még egereket sem szültek?

A főigazgató nem mulasztott aggodalmaskodni a személyét érintően sem.

Feleslegesen, hiszen komisszár munkakör nincs a Magyar Állami Operaházban. Egyébként, ha őt azért érné hátrány, mert nem állt lángoló pallóssal a kollektív szerződés aláírását, és a 2024. évi bérmegállapodás megkötését követelők útjába, szakszervezetünk biztosan szót emelne a védelmében.

(Megjegyezzük, hogy tudomásunk szerint, Szinetár Miklós egykori főigazgató nem agitálta az Operaház munkatársait arra, hogy vegyék tudomásul sorsukat. Ennek ellenére senki sem küldte el, hanem maga vette a kalapját, amikor a szükséges költségvetési forrásokat - kérését figyelmen kívül - hagyva nem biztosították az Operaház számára.)

A főigazgató májusban elkötelezte magát a KSz megkötésére.

Eltelt 6 hónap és a konfliktus átmeneti megszűntét eredményező pár pontot sem hajlandó elfogadni. Mennyiben érez, vállal felelősséget munkatársaiért? Képes e tettekben is megjeleníteni, szónoklataiból, írásaiból tükröződő harcos elkötelezettségét?

A kétkedő kérdések ellenére, töretlenül bízunk a racionális elme erejében.

Hiszen sokkal jobb lenne ma az egyezség közelébe jutni és nyugodt, bizalmat keletkeztető körülmények között decemberben a KSz-ben, és a 2024. évi bérben, a mögöttes szándékokat mellőzve megállapodni, mint fagyos napokon a Kőbányai út és az Andrássy út között ingázva a "rosszmúltat" idéző agitpropos beszédeket tartani, így próbálni legyőzni a képzelt, alattomos ellenséget.

Meggyőzni a csüggedten üldögélő hallgatóságát arról, hogy alattvalói alázattal és odaadással vegyék tudomásul a világban számukra jutott helyüket, és boldog hálával fogadják az ismét csupán 20%-is TÉR jutalmat és az egyéb, főigazgató által beígért adományt, mert másutt aztán sokkal rosszabb.

Egyébként ez így is van, és nem is csak a főigazgató által sorolt, tőlünk keletre eső helyekre gondolunk, hanem valami sokkal borzasztóbbra.

(Képzeljétek, milyen lehet egy kiváló vacsora elfogyasztását követően a hullámokon hánykolódó jachton egy viharos óceáni éjjel. Bizony testi, lelki kínokat okozó, véget nem érőnek tűnő szörnyűség. Szegény Lőrincnek mennyivel jobb sora lenne például az Eiffel valamelyik kies műhelyében.)

Szakszervezetünk tagjai nem győzni, hanem csupán tisztességes munkáltatást, és méltó megélhetést biztosító megállapodást akarnak, és nem vagyunk álnokok. Sokan emlékezhetnek amikor 2014-ben pár nappal az aláírást követően, a főigazgató-helyettes kérésére - a tévedését nem kihasználva - a szombati próbák vonatkozásában a módosítottuk a KSz-t.

A munkabérlevonás okán elhangzottakkal kapcsolatban csalódottak vagyunk. Reméltük, hogy megerősítést nyernek a november 16-án tartott tárgyaláson jó hírként elmondottak.

- az általános munkarendben foglalkoztatottak esetében nem lehet munkaidő keretben elszámolni a rendkívüli munkaidőt. (Se havi, se akárhány havi keretben.)
- a MÁO kártalanít Minden érintett munkavállalót

Tehát az Mt. előírásának megfelelően átszámolják a teljesített munkaidőket, és a

rendkívüli munkaidőre járó elmaradt munkabért immáron az általános munkarendre előírt szabályok alapján kifizetik.

Ehelyett tegnap a jóságos szerepben tündöklő tárvezetőtől a kárvallottak felé csupán valamifajta nehezen felfogható egészen elképesztő magyarázkodásra futotta.

Valóban ennyire rangon aluli a munkatársaknak a következőket elmondani?

- Elnézést kérek a téves elszámolásért, minek következtében a MÁO nem havonta fizette ki a rendkívüli munkavégzésért járó pótlékot.
- Elnézést kérek a jogellenes munkabér levonásért.
- Elnézést kérek, mert jogellenesen a pótlék kifizetése helyett csúsztatásra köteleztelek benneteket.
- Elnézést kérek, hogy a rendkívüli munkaidőre eső munkabért nem számoltam el.
- Elnézést kérek, hogy szombatonként rendkívüli munkavégzést rendeltem el.
- Ígérem intézkedem, minden érintett munkatársam a minél rövidebb időn belüli teljes kártalanításban fog részesülni.

Persze ha valaki a munkatársait egyszer használható eldobható eszköznek tekinti, már a felszólításra történt, hozzájuk szólás is figyelemre méltó kegynek tekinthető.

A mai napon az Opera Medgyasszay termében folytatódott immáron a zenekar meggyőzése.

A fakultatív részvétel ellenére igen sokan hallgatták, mennyire jó dolguk van aminél fogva a kollektív szerződés, valamint a 2024. évi bérmegállapodás megkötésére vonatkozó sztrájk önsorsrontó cselekedet.

Hiszen a költségvetési támogatás évi cirka 15 milliárd forint összegét, a MÁO élén álló főigazgató, ha kell a költségvetés felett éberem örködő miniszteri halljakend rosszallása ellenére is teljes egészben a 1250 fő munkavállaló javadalmazására fordítja.

(Amely, ahogyan ott helyben az egyik zenekari művész kiszámolta, átlagosan havi 1.000.000 Ft/fő bérköltséget jelent. Amely a nagyszámú EKHO-zó. munkavállalóra figyelemmel, átlagosan kb. 700.000 Ft/hó nettó jövedelem.)

A MÁO teljes évi költségvetése további 5 milliárd forint az úgymond saját bevétel - jegyeladás - rendezvények - operatour - nézőtéri büfék stb, hozzáadásával áll össze. Ezen bevételekből adódó évi 5 milliárd forint biztosítja a MÁO személyi kiadásain felüli költségek fedezetét.

Amelyből a főigazgató mai közlése szerint, a miniszteri unszolás ellenére egy forintot sem tud a bérek emelésére fordítani. Mivel az a gazdálkodást olyan ördögi spirálba taszítaná melynek vége 400 fő elbocsátása lenne.

(Az érvelés természetesen nem helytálló.)

A két éve változatlan költségvetései támogatást pedig jövőre forráshiányra hivatkozva nem akarják emelni. Nos, ennek kikényszerítése - ha a főigazgatónak nem sikerül - hárul feladatul a társulat elszánt, bátor tagjaira.

Érdemes nem elfeledni, hogy a MÁO-ban az elmúlt több, mint tíz évben csupán 2021. szeptember 1.-én és 2023. augusztus 1.-én történt 20, illetve 10 százalékos értékű differenciáltan szétosztott alapszabvány emelés. A megélhetés költségei különösen az alacsony jövedelemmel rendelkezők körében pedig az említett időszakban a sokszorosára emelkedtek.

Majd váratlan fordulatként elhangzott, hogy a kollektív munkaügyi vita valós oka pedig a főigazgató és az ODFSZ elnöke között évtizede dúló permanens háború. Ennek bizonyítására a főigazgató drámai előadásban, megjegyzéseket fűzve hozzá, válogatott részleteket olvasott fel az ODFSZ elnökének 2023. november 16.-án kelt, Csák János miniszterhez írt leveléből.

Az élénk fantáziát is meghaladó főigazgatói állítás bizonyítékául citált írást a hírlevélhez csatoljuk. (Az elnökség egyetért a főigazgató kritikájával, miszerint a királynő helyett a királyné a helyes titulus.)

A főigazgató és a hozzászólók között kialakult helyenként heves vita elvitte az időt. Ezért a zenekari tagok részéről előzetesen feltett számos kérdés közül a legtöbb megválaszolatlan maradt.

A kollektív munkaügyi vita tárgyalása a mai napon folytatódik.

Budapest, 2023. november 29.

Üdvözlettel:

ODFSZ - elnökség